

1. הרקע לכתיבת הטקסט הוא ההחמרה בתופעת האלימות במשפחה, גם על רקע משבר הקורונה. הכותב מדגיש שמתחילת השנה נרצחו בישראל 20 נשים.
2. מטרתו של כותב הטקסט היא להגביר את המודעות לתופעת האלימות במשפחה ולקרוא להקמת מוקד לאומי, דוגמת מוקד 105, שהוקם לצורך טיפול בפגיעה מינית בילדים ובעבירות רשת נגדם, מוקד אשר ירכז את הטיפול במקרי אלימות במשפחה.
3. שתיים מהמלצותיו של הכותב למיגור תופעת האלימות במשפחה הן:
  - א. הקמת מוקד לאומי לטיפול באלימות במשפחה, אשר ירכז את כלל הפניות בנושא.
  - ב. הגברת המודעות לנושא בציבור.
4. תקוותו של הכותב היא שיבוא יום ולא נצטרך יום מודעות מיוחד לאלימות במשפחה. הכותב ממליץ להגביר את המודעות לנושא בציבור, להיות ערניים, ולפעול כשמגיעה תלונה.
5. להלן ביטויים שהכותב משתמש בהם, כדי לבטא את עמדתו הנוקבת בנושא:
  - "אלימות במשפחה היא **נגע מורסתי** בחברה הישראלית".
  - "**זה מעט מדי ולעיתים מאוחר מדי**, בטח עבור הנשים שנרצחו..."
  - "**הגיע הזמן לשים לזה סוף!**"
6. לדעתי, כותב המאמר משתמש בסימן קריאה על מנת לזעזע את הקוראים (למשל, נרצחו 20 (!) נשים), ועל מנת להביע את עמדתו הנחרצת בנושא הזה (למשל, חייבים לשים לזה סוף!).
7. בפסקה האחרונה משתמש הכותב בציטוט מפי אישה שהיתה קורבן לאלימות במשפחה: "המכות אינן הורגות, אנחנו מתות הרבה לפני זה – מהבושה". הבאת הציטוט נועדה לזעזע את הקורא ולגרום לו להבין את חומרת המצב שבו נמצאים קורבנות לאלימות במשפחה, כדי להוביל לשינוי ממשי בשטח.